

Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (H. C. Gold) mente at Lovforslagets §§ 1 og 4 ville være umulige. Hvorfor i al Verden ere de umulige? Hvorfor er § 4 umulig? Hvorfor er den mere umulig i Danmark end i Lyssland? Det forstaar jeg ikke. Naar den tykke Borger i 25 Aars Alderen har Valgret med hemmelig Afstemning, saafremt han i et Aar har forsørgt sig selv, eller ikke har faaet Hjælp af det Offentlige i 12 Maaned, hvorfor kan det saa ikke ske i Danmark paa lignende Maade? Ere vi her i Danmark da Mennesker, der ikke ligne andre Mennesker? Det tror jeg dog ikke. Det ærede Medlem lod indlærtid til at ville gaa videre i enkelte Punkter end jeg. Ja, det skulde glæde mig, om man kunde gaa videre end Lovforslaget. Jeg har ogsaa i en Paragraf følt en Mangel, og jeg blev glad, da det ærede Medlem begyndte at tale om, at denne Mangel vilde vise sig, men da det ærede Medlem saa kom nærmere ind derpaa, blev det indhyllet i et saadant Bøv, at jeg virkelig ikke tror, at vi faae Nogetjombelst ud deraf. Men hvorfor skal man dog gaa vanskelig Beie som man aldrig kan finde ud af? Hvorfor skal man ikke gaa den lige direkte Bei og se at blive færdig med den Slags Ting. Det kan ikke nytte at staa og tale om, hvilken Bei man skal gaa, indtil Samsundet gaar til Grunde, det er bedst at optræde i Tide og redde det, inden det gaar til Grunde. Det skulde have været mig meget fjært, om det ærede Medlem havde nævnt, hvor jeg havde været med til at lede Arbejderne imod deres egen Interesse. Det er af den Slags Bestyldninger, der ikke burde komme frem, uden at det siges, hvor det har været. Jeg har efter min Opfattelse i alt Fald, aldrig været med til at lede Arbejderne imod deres Interesse. Skulde der mulig være hentydet til Smedenes Lock-out, som jeg nærmest antager, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg har ikke havt Spor af Kjendskab til Lock-out'en, før den var udbrudt, og jeg hører forøvrigt heller ikke til Folk, der kunne faae Mestrene til at udelukke Arbejderne fra Værkstederne. Saaledes hængte det sammen den Gang. Jeg antager, at det ærede Medlem fra Hjærteminde (M. Andersen) sigtede til det Samme. Overfor ham skal jeg kun udtale, at han kan være glad ved ikke at være saaledes situeret, at han skal gaa den Bei at maatte tiltvinge sig en Løn, som han nogenlunde kan leve af. Det ærede Medlem siger, at Arbejderne afvise Arbejdet for at kunne faae den Løn, som de anse for nødvendig. Ja, det ærede Medlem kan være

glad, at han ikke behøver at gjøre det. — Til disse korte Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Naar Sagen kommer i Udval kan man jo altid komme overens om de Ændringer, der maatte nødvendig maa gjøres.

H. C. Gold: Det forekommer mig, at det fra flere Taleres Side er tilstrækkelig tydelig fremhævet, hvorfor de anse den Del af Lovforslaget for umulig, som de have modsat sig, nemlig at disse Bestemmelser ville komme i Strid med det, Lovgivningen tilsigter at opnaa ved at lade Fattigunderstøttelsen have visse Virkninger. Det ærede Medlem kan dog ikke nægte, at der er noget Uretfærdigt i, at en Mand, efter at der er gaaet et Aar, siden han fik Fattigunderstøttelse, igjen kan give sig til at modtage den, og at han saa, efter at have haft den i et Aar, igjen kan blive fri for Følgerne i et helt Aar (Modsigelse) — ja, saaledes er det efter Lovforslagets Ord — men at derimod den Mand, som har en stor Børneskole eller et svageligt Helbred, og derfor er bleven nødt til at tage stadig Understøttelse af Fattigvæsenet, skal, uagtet han maaste er langt slittigere og dygtigere end den Anden, bestandig være under Fattigvæsenets Forsørgelse. Naar der blot har været denne Afbrydelse i et Aar, saa skal der Intet være i Beien. Det kalder jeg i høi Grad ubilligt og uretfærdigt. Det er ganske rigtigt, at jeg har sigtet til den bestjendte Arbejderstrik, og da det ærede Medlem henvendte sig til mig, skal jeg som Svar paa hans Tiltale sige, at jeg har altid staaet i den Formening, at i Følge den fremragende Stilling, han indtager overfor Socialdemokratiet, var det ikke utænkeligt, at han maatte betragtes som en af Lederne i en Sag af den Betydning, men har jeg taget feil deri, og har det ærede Medlem været ganske ufylldig i den Bevægelse og været udenfor den, saa maa jeg selvfølgelig tilbagefalde mine Ytringer. Jeg troede ikke, at en Mand, der er Arbejdernes Leder og deres Repræsentant her i Aftensdagen jaavel som i Pressen og udenfor, kunde lade et saa stort Spørgsmaal ligge og lade Andre befatte sig dermed. Jeg har ikke vidst, at det ærede Medlem var imod Striken, men har jeg taget Feil deri, maa jeg gjøre ham en Undskyldning.

Indenrigsministeren (Sunderløv): Jeg skal indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Hørdum) ønskede igjen at vide, hvorledes jeg stiller mig til Z, som